

Co sem sa nažaua,
taky navázaua,
na miuého roli,
až mia huava bolí!

Nemíniu's sa ženit,
moheu's nezačínat,
mohli sa mně s tebú
ludé nevysmívat.

»Jestli to musí byt,
že si řa musím vzít,
dyž na řa pohlednu,
dycky řa budu bit.«

231. KLÁŠTERNÍK

469.

Z Mikulčic

Co si myslíš, moja miuá, se mnu u-či - ni - ti? Snad si myslíš své panenství se mnú za-ta - ji - ti.

Co si myslíš, moja miuá,
se mnú učiniti?
Snad si myslíš své panenství
se mnú zatajiti?

Šaty šijú, vuasy řežú,
kabát oblekajú,
principle, breviáře
na stúu předkuadajú.

Vysedua si do druhého,
viděua z růže květ:
Ach, Bože můj nejmilejší,
snad skočím proňho hned.

A já mosím, moja miuá,
do kláštera íti,
tam mně daua paní mamka
černé šaty šíti.

Vysedua si do okénka,
viděua miuého:
Ach, Bože můj nejmilejší,
snad skočím pro něho.

Vysedua si do třetího,
viděua Míšenku,
měu on očka upuakané
jak zrauú višenku.

232. NESMUTNÁ

470.

Erb. I. 131

Co ten ptáček ja - ra-bá-ček nad ná - mi lí - tá? Co to ne - se za no - vi - nku, že nic ne - ří - ká?

Co ten ptáček jarabáček
nad námi lítá?
Co to nese za novinu,
že nic neříká?

Nese, nese novinečku,
ale takovou,
že mi ze všech nejmilejší
chodí za jinou.

Dyž si chodí, ať si chodí,
já o něj nedbám,
pro něj smutek neponesu,
ani ho nemám.

233. SVĚDECTVÍ

471.

Z Pavlovic

Co to dě - vče po - vi - dá? Na sy - ne - čka svědčí, že on za - bil je - le - na v bo - le - hrad - ské se - či.

[: Co to děvče povídá?
Na synečka svědčí, :]
že on zabil jelena
v bohradské seči.

Ei, nebyl to jelínek,
byly to dvě laně;
nepovídej, má milá,
nepovídej na mne.

234. OTÁZKY

472.

Ze Slavíkovice

Co to máš, dě - ve - čko, co to máš za krá - su? Dyž na tě po - hle - dnu, ce - lý se za - tře - su.

Co to máš, děvečko,
co to máš za krásu?
Dyž na tě pohlednu,
celé se zatřasu.

Co to máš, děvečko,
co to máš za líce?
Dyž na tě pohlednu,
zabolí mě srdce.

Co to máš, děvečko,
co to máš za ruce?
Dyž za tebou přindu,
domů se mně nechce.